

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-400/11

Altadis, SA
v.
Evropská komise

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Režim podpor umožňující daňové odpisy finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem a kterým se nenařizuje navrácení podpor — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Neexistence povinnosti vrátit podporu — Nepřípustnost“

Shrnutí – usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 9. září 2013

1. *Soudní řízení — Povinnost Tribunálu zahájit ústní část řízení před rozhodnutím o námitce nepřípustnosti — Neexistence*

(Jednací řád Tribunálu, čl. 114 odst. 1 a 3)

2. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají — Rozhodnutí Komise, jímž je zakázán odvětvový režim podpor — Žaloba podniku, kterému byla individuální podpora poskytnuta v rámci tohoto režimu, ale na kterého se nevztahuje povinnost navrácení — Nepřípustnost*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)

3. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Rozlišení mezi osobním dotčením a právním zájmem na podání žaloby*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)

4. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Pojem „nařizovací akt“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU — Všechny akty s obecnou působností s výjimkou zákonodárných aktů — Rozhodnutí Komise, jímž je zakázán odvětvový režim podpor — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření ve smyslu uvedeného ustanovení Smlouvy — Vyloučení*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU a čl. 288 čtvrtý pododstavec SFEU)

5. *Právo Evropské unie — Zásady — Právo na účinnou soudní ochranu — Žaloba na neplatnost rozhodnutí ve věci státních podpor, kterou Tribunál prohlásil za nepřípustnou — Možnost navrhnout vnitrostátnímu soudu, aby podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce*

(Články 263 SFEU a 267 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 19)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 23, 25, 26, 28, 31, 33, 34, 39, 41)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 38)

4. Takový akt, jako je rozhodnutí Komise, jímž je zakázán režim podpor v určitém odvětví, který vyžaduje přijetí prováděcích opatření, nemůže být kvalifikován jako nařizovací akt nevyžadující přijetí prováděcích opatření ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

Podle čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU je totiž takové rozhodnutí závazné v celém rozsahu pouze pro ty, jímž je určeno. Povinnost odepřít poskytnutí výhod sporného režimu, zrušit poskytnuté daňové zvýhodnění a požadovat navrácení podpor poskytnutých podle tohoto režimu jsou tudíž pro členský stát, kterému je rozhodnutí určeno, nezbytné právní následky tohoto rozhodnutí.

Oproti tomu nemá uvedené rozhodnutí takové právní účinky vůči příjemcům sporného režimu, neboť ze samotného prohlášení neslučitelnosti nevyplyvá pro uvedené příjemce žádný zákaz ani příkaz. Vzhledem k tomu, že následky neslučitelnosti nejsou nutně stejné pro každého z příjemců sporného režimu, následky neslučitelnosti musejí být individualizovány právním aktem příslušných vnitrostátních orgánů, jako je například daňový výměr, který představuje prováděcí opatření ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

V tomto ohledu je irelevantní, že členský stát, kterému je napadený akt určen, nemá prostor pro uvážení při jeho provádění. Nedostatek posuzovací pravomoci je kritériem, které musí být zajisté zkoumáno pro účely konstatování, zda je splněna podmínka bezprostředního dotčení žalobce. Požadavek aktu nevyžadujícího přijetí prováděcích opatření podle článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU však představuje podmínku odlišnou od požadavku bezprostředního dotčení.

(viz body 45-48)

5. Unie je unií práva, jejíž orgány podléhají přezkumu, zda jsou jejich akty v souladu se Smlouvou a s obecnými právními zásadami, jejichž součástí jsou základní práva. Jednotlivci tedy musejí mít nárok na účinnou soudní ochranu práv, která jim přiznává právní řád Unie.

Žalobci není nikterak upíráno právo na účinnou soudní ochranu, jelikož i kdyby byla žaloba na neplatnost prohlášena za nepřípustnou, žalobci nic nebrání v tom, aby napadl před vnitrostátním soudem prováděcí opatření rozhodnutí Komise, jímž je zakázán režim podpor v určitém odvětví, a zejména daňové výměry zamítající poskytnutí výhody uvedeného režimu. Vnitrostátní soud pak může incidenčně přezkoumat platnost uvedeného rozhodnutí a Soudnímu dvoru případně může podle článku 267 SFEU předložit předběžnou otázku týkající se této platnosti.

(viz bod 50)